

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

08 august 2018

mun.Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Nicolae Gordilă,

Judecători

Elena Covalenco,

Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018, declarate de către inculpatul

Coțaga Veaceslav XXX, născut la XXX,
originar și domiciliat în XXX.

Termenul examinării cauzei:

1. Prima instanță: 29.12.2016 - 02.03.2017;
2. Instanța de apel: 24.05.2017 - 14.02.2018;
3. Instanța de recurs: 23.06.2018 - 08.08.2018.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Soroca din 02 martie 2017, Coțaga Veaceslav a fost condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 3 ani închisoare și în baza art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal la 3 ani și 6 luni închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 10 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip închis.

Acțiunile civile înaintate de către părțile vătămate au fost admise, dispunându-se încasarea din contul lui Coțaga Veaceslav a prejudiciului material în beneficiul lui: Murzac Elena în mărime de 5800 lei, Rotari Natalia în mărime de 2000 lei, Popa Alic în mărime de 2800 lei, Cernatînschi Ghenadie în mărime de 600 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Coțaga Veaceslav, la 02 noiembrie 2016, în perioada de timp cuprinsă între orele 10.00 -16.00, intenționat, având scop de profit, a sustras pe ascuns și a însușit automobilul de model „VAZ 2108”, cu nr/î XXX, la prețul de 55000 lei, ce îi aparținea lui Murzac Elena, parcat în preajma magazinului „Orange” din or.Soroca, str.Independenței și în care se aflau numerele de înmatriculare la prețul de 500 lei, pașaportul tehnic al automobilului la prețul de 1500 lei, asigurarea auto la prețul de 400 lei, panoul de la casetofonul „Sony” la prețul de 300 lei, ridicător la prețul de 100 lei, pompă electrică la prețul de 300 lei, aspirator auto la prețul de 800 lei, roata de rezervă din bagajul mașinii la prețul de 1000 lei, covorașe de pe scaune de culoare bej la prețul de 300 lei, covorașe din cauciuc de pe podeaua mașinii la prețul de 500 lei, husă pentru volan de culoare bej la prețul de 100 lei, bunuri materiale în valoare totală de 5800 lei, iar ulterior, a ascuns automobilul în garajul din str.Automobilistilor, regiunea „Cantina nr.9”, or.Soroca ce aparținea

tatălui său, Coțaga Gavril, cauzându-i părții vătămăte o daună materială considerabilă în valoare de 60800 lei.

Tot el, continuându-și activitatea sa criminală, acționând cu intenție unică, în noaptea spre 02 decembrie 2016, intenționat, având scop de profit, pe ascuns a pătruns pe teritoriul SRL „Enotita” din or.Soroca, str.Independenței 75, de unde a sustras pe ascuns și a însușit din automobilul de model „Volkswagen Golf” ce îi aparținea lui Rotari Natalia un casetofon de model „Panasonic” la prețul de 2200 lei, din automobil de model „VAZ 21061”, cu nr/î XXX, ce îi aparținea lui Cernatînschi Ghenadie a sustras și însușit un casetofon de model „Sony” la prețul de 500 lei, în care se afla stick-ul de memorie de 2Gb la prețul de 100 lei, din automobilul de model „Mercedes”, cu nr/î XXX, ce îi aparținea lui Popa Alic a sustras și însușit un stick de memorie de 2Gb la prețul de 100 lei, din microbuzul de model „Mercedes”, cu nr/î XXX, ce îi aparținea lui Popa Alic a sustras și însușit un casetofon de model „Pionier” la prețul de 500 lei, certificatul de înmatriculare, asigurarea auto și revizia tehnică a microbuzului la prețul de 700 lei, din microbuzul de model „Mercedes 914”, cu nr/î XXX, ce îi aparținea lui Popa Alic a sustras casetofonul de model „Philips” la prețul de 500 lei, cauzându-le părților vătămăte daune materiale în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, care a solicitat casarea acesteia, invocând că a fost condamnat ilegal, că la examinarea cauzei au fost admise un șir de erori atât procesuale, cât și juridice cu care nu este de acord, la fel nu este de acord cu încasarea de la el a prejudiciilor materiale cauzate părților vătămăte; - proprietarii automobilelor dispun de acte de identitate false, la cauză fiind un șir de dovezi false ce țin de automobilele vizate în litigiu referitor la anul fabricării, semnalmentele speciale ale acestora; - în cauză nu este prezent vreun a prejudiciu, în legătură cu ce, în privința lui urmează a fi aplicate prevederile Legii cu privire la amnistie.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018, apelul inculpatului a fost admis, casată parțial sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, prin care Coțaga Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.186 alin.(2) lit.d) Cod penal la 2 ani închisoare și în baza art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal la 2 ani închisoare.

În temeiul art.84 alin.(1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 2 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel, verificând legalitatea sentinței contestate și temeinicia argumentelor formulate în apel, a constatat că prima instanță a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor, corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului de comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) și art.186 alin.(2) lit.c) și d) Cod penal.

Argumentele inculpatului, precum că nu este vinovat și că nu el a comis infracțiunile imputate, instanța le-a considerat neîntemeiate, or, conform probelor cercetate în prima instanță și suplimentar în instanța de apel, s-a constatat cu certitudine comiterea infracțiunilor anume de către inculpat. În acest sens, instanța a

menționat că vinovăția inculpatului se confirmă prin declarațiile părților vătămate, ale martorilor D.Cazacu, A.Popa, V.Murzac și V.Rudac, care conform procesului-verbal de recunoaștere din 08.11.2016 a recunoscut persoana sub nr.5 ca persoana care se deplasa la volanul automobilului de model „Vaz 2108” ce îi aparține lui E.Murzac, acesta fiind V.Coțaga, procesele-verbale de percheziție din 16.11.2016 și 17.11.2016 a garajului nr.205 din str.Automobilistilor, or.Soroca și la domiciliul ce îi aparține lui V.Coțaga, unde a fost depistat automobilul lui E.Murzac și trei obiecte din metal îndoite, la un capăt ascuțite, de percheziție la domiciliul lui G.Coțaga din 20.12.2016, unde au fost depistate și ridicate 4 covorașe de cauciuc, un stick, o funie pentru remorcarea automobilelor, o husă auto, 2 perechi de clești, de examinare a stick-ului ridicat, pe care se aflau poze ce aparțin lui A.Popa și automobilul de model „Mercedes”, cu n/î SRPA 888, raportul de expertiză nr.818 din 02.01.2017, potrivit căruia nu se exclude că sângele ridicat de pe panoul automobilului de model „Vaz 21088” depistat în garajul inculpatului îi aparține lui V.Coțaga.

Referitor la pedeapsa stabilită inculpatului, instanța de apel, ținând cont de modificările operate în art.34 și 82 Cod penal, care sunt în favoarea inculpatului, nefiind prezentă starea de recidivă periculoasă, nici cea deosebit de periculoasă, or, inculpatul a comis două infracțiuni de categoria celor mai puțin grave și, luând în considerare persoana inculpatului, care se caracterizează negativ la locul de trai, că anterior a fost judecat și eliberat înainte de termen, că circumstanțe atenuante sau agravante nu au fost stabilite, a ajuns la concluzia că corectarea acestuia este posibilă doar în condițiile izolării de societate, stabilindu-i câte 2 ani închisoare pentru fiecare infracțiune, iar prin aplicarea prevederilor art.84 Cod penal, pedeapsa definitivă în mărime de 2 ani și 6 luni de închisoare.

La fel, ținând cont de modificările operate la art.72 Cod penal, potrivit cărora în penitenciare de tip închis urmează să execute pedeapsa doar persoanele condamnate la închisoare pentru infracțiuni deosebit de grave și excepționale de grave, instanța a conchis că inculpatul urmează să execute pedeapsa stabilită în penitenciar de tip semiînchis.

5. Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 21 februarie 2018 și 31 mai 2018, a declarat recursuri ordinare inculpatul V.Coțaga care, fără a invoca vreun temei de drept din cele prevăzute în art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, solicită casarea acesteia, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat pe episodul din 02.12.2016, pe motiv că nu a comis această infracțiune, având alibi și anume, mama sa în cadrul percheziției a observat cum unul dintre colaboratorii de poliție a aruncat sticla din automobilul de model „Mercedes” și nu este de acord cu rezultatul expertizei urmelor de sânge ridicate din automobile; - nu a sustras automobilul părții vătămate E.Murzac, acesta a fost adus și ascuns în garajul său fiindcă acesta nu era încuiat; - să-i fie micșorată pedeapsa conform prevederilor legii.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat, în raport cu materialele cauzei și motivele invocate, ținând cont de opinia procurorului expusă în referință, prin care se solicită declararea inadmisibilității recursurilor ordinare, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Cu referire la recursul ordinar declarat de către inculpat la 21 februarie 2018.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de apel

poate fi supusă recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanța de fond ori de apel numai în cazul comiterii unei sau mai multor erori din cele enumerate în pct.1)-16) ale normei vizate.

Recurentul în recurs nu a invocat nici un temei de drept din cele 16 prevăzute art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, dar face trimitere la probe și circumstanțele de fapt ale cauzei, indicând că instanța nu le-a dat o apreciere corectă, ignorând declarațiile date de el, precum și la actele cauzei, care nu demonstrează că anume dânsul ar fi săvârșit furturile din automobilele părților vătămate.

Colegiul constată că prima instanță, conform prevederilor art.314 Cod de procedură penală, judecând cauza, a cercetat nemijlocit și sub toate aspectele probele prezentate de părți, a audiat inculpatul, părțile vătămate, martorii, a cercetat materialele administrate de organul de urmărire penală, pe care le-a apreciat în mod obiectiv, ce au format convingerea instanței că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate a fost dovedită integral.

Instanța de apel, respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, a supus unei verificări minuțioase toate probele administrate în cauză, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei și concludenței, și a conchis asupra temeiniciei soluției pronunțate de prima instanță privind vinovăția lui V.Coțaga în comiterea infracțiunilor prevăzute de art.186 alin.(2) lit.d) și art.186 alin.(2) lit.c), d) Cod penal furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșită prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Din conținutul deciziei instanței de apel rezultă că această concluzie a fost bazată pe probele care sunt descrise în textul deciziei instanței de apel, și anume declarațiile: - părților vătămate A.Popa, Gh.Cernatânschi, E.Murzac, N.Rotari, ale martorilor D.Cazacu, A.Popa, V.Murzac, V.Rudac, precum și pe actele cauzei enumerate la pct.4 al prezentei decizii, care au fost examinate complet și obiectiv, fiind corect apreciate de instanță. Aceste probe nu prezintă temei de îndoială și direct indică la comiterea de către inculpat a infracțiunilor de furt, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, săvârșite prin pătrundere, cu cauzarea de daune în proporții considerabile.

Astfel, în cauză a fost stabilită vinovăția lui V.Coțaga, iar argumentele acestuia, precum că nu a săvârșit furtul bunurilor părților vătămate sunt neîntemeiate și contravin actelor cauzei, inclusiv declarațiilor părților vătămate și ale martorilor descrise mai sus.

Colegiul penal reține că instanța de apel s-a expus pe larg asupra argumentelor invocate de către inculpat în apel, aplicând legislația pertinentă speței, cu interpretarea justă a ei, recursul, în situația respectivă, fiind declarativ și care contravine faptelor cauzei, stabilite și analizate corespunzător de către instanță, conform art.414 Cod de procedură penală, care s-a pronunțat argumentat și detaliat asupra lor.

Argumentele recurentului nu-și găsesc suport în situația de drept statuată în cauză, dat fiind că instanța de apel a respectat prevederile normelor penale și procesual penale, pronunțând o decizie legală și întemeiată.

Consecvent, Colegiul penal menționează că reiterarea de către instanța de recurs a alegațiilor instanței de apel în partea contestată de către recurent, în contextul expus, este inoportună, or, Colegiul penal le consideră legale și întemeiate.

În sensul celor invocate, Colegiul penal va ține seama și de jurisprudența CtEDO, și nu va impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea

demonstrând cu prisosință soluția dată de instanțele de fond, dat fiind că, în cazul în care acestea și-au motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției acestor instanțe (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis vs Spania, Helle vs Finlanda*), din care motiv, fără a reitera întreaga motivare a instanțelor de fond, pe care și-o însușește sub aspectul stării de fapt și de drept reținute, conchide asupra existenței faptei și vinovăției lui V.Coțaga.

Colegiul penal constată că decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la emiterea soluției contestate, precum și motivele adoptării ei, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Prin urmare, argumentele recurentului sunt neîntemeiate, decizia instanței de apel fiind bine argumentată, motivată și în concordanță cu prevederile art.394 Cod de procedură penală.

Astfel, analizând materialele cauzei și hotărârea instanței de apel atacată, Colegiul penal nu constată vreo eroare de drept gravă ce ar afecta legalitatea hotărârii judecătorești contestate.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În baza celor expuse, Colegiul penal conchide că temeiurile invocate de către recurent nu sunt aplicabile din punct de vedere al prezenței erorilor de drept, care ar da temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărârii contestate și, potrivit legii, se dispune inadmisibilitatea recursului din 21.02.2018, ca fiind vădit neîntemeiate.

Cu referire la recursul ordinar declarat de inculpat la 30 iulie 2018.

Colegiul penal constată că, cu excepția căii ordinare de atac - recursul ordinar, legea procesual penală nu face mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decât cele prevăzute la art.422 Cod de procedură penală. De aceea, persoanele menționate în dispoziția art.421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, dacă ele se încadrează în termenul de 30 zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Potrivit art.230 alin.(2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen. Termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

Momentul de la care începe să decurgă termenul de atac este riguros precizat de lege, adică data pronunțării deciziei, iar depășirea acestui termen duce la decăderea părților din dreptul de a folosi calea de atac.

Reținând faptul că inculpatul a depus recurs suplimentar la data de 31.05.2018,

adică după expirarea termenului legal de 30 de zile prevăzut de art.422 Cod de procedură penală, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestuia, ca fiind declarat peste termen.

Potrivit art.432 alin.(2) pct.2) Cod de procedură penală, instanța de recurs este în drept să decidă asupra inadmisibilității recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel în cazul în care constată că este declarat peste termen.

Astfel, reieșind din circumstanțele indicate, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat la 30.07.2018 de către inculpatul V.Coțaga, ca fiind declarat peste termen.

7. În conformitate cu prevederile art.432 alin.(1)-(2) pct.2) și 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Coțaga Veaceslav, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bălți din 14 februarie 2018, în propria lui cauză penală, cel declarat la 21 februarie 2018 ca fiind vădit neîntemeiat, iar cel declarat la 31 mai 2018 ca fiind declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 29 august 2018.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu